

Titus Brandsma Sterfdag 75, Nijmegen 26 juli 2017

Falco Thuis, voorzitter Vrienden van Titus Brandsma

Hooggeachte Vrienden van Titus Brandsma,

Fijn dat u vandaag in grote getale hier aanwezig wilt zijn. Hartelijk welkom in deze mooie ruimte van de Titus Brandsma Gedachteniskerk!

We stellen het zeer op prijs, Marika, dat je ons vandaag weer met je charmante behendigheid door het programma van de dag wilt heen helpen, dankjewel!

Van de ene kant is het een treurig gedenken waarvoor wij vandaag hier samen zijn. 75 Jaar geleden maakte men in het concentratiekamp Dachau een eind aan het leven van een groot toegewijd, veelzijdig man, een prachtige talentvolle christen, een professor, een filosoof, een man die kleine mensen promoveerde, een vredemaker, een verzetsheld, een toevlucht voor mensen in de knel, de karmeliet pater Titus Brandsma.

Nazistische vijanden van vrijheid en vrije meningsuiting hebben met geweld zijn vrijmoedige mond gesnoerd, en een einde gemaakt aan een opvallend vruchtbaar leven dat bijna vanzelfsprekend liefdevol en dienstbaar op de medemens was ingesteld.

Van de andere kant, beste vrienden van Titus Brandsma, is het met vreugde en dankbaarheid (hoe vreemd het ook klinkt) dat we zijn verschrikkelijke dood gedenken. Want we vieren dat in zijn sterven het duister van Calvarie dat hij, zoals getuigen lieten weten, in innige verbondenheid heeft geleefd met zijn gekruisigde Meester, uiteindelijk is verdreven door het bevrijdende zonlicht van de verrezen Heer, die Titus als “de goede en trouwe dienaar”, “moedig en mild” heeft opgewacht in de gelukzaligheid van het Huis van de Vader. Onze kerk is ervan overtuigd geworden dat Titus Brandsma behoort tot de grote en heldhaftige getuigen van ons christelijk geloof. Dat vervult ons vandaag, 75 jaar na zijn dood, niet alleen met grote vreugde, maar ook met dankbaarheid dat hij voor ons is blijven leven als een bijzondere inspiratie, en als een heldhaftige Nederlander die niet voor niets, postuum, het verzetsherdenkingskruis ontving van koningin Wilhelmina. Zijn naam blijft leven en zijn woord blijft klinken. Het is niet gelukt zijn mond te snoeren. Dat wil gezegd zijn door het eenvoudige, sprekende monument op het plein voor de kerk: de zuil, ofschoon herinnerend aan de naar de dood riekende schoorstenen van Dachau, houdt het gelaat en het schrift van Titus fier omhoog als levende herinnering, onverwoestbaar.

Het leven van Titus Brandsma en zijn woord, gesproken en geschreven, zijn een boodschap voor vandaag voor wie op zoek is naar MEER dan het vele dat we hebben, zien en beleven, voor wie op zoek is naar wat duurzaam is, voor wie op zoek is naar wat ons mensen en de maatschappij waarin wij leven humaner maakt door een beschaving gedragen door liefde.

Dat Titus Brandsma een gids kan zijn voor onze tijd is op vele wijzen aangegeven door onze prior generaal uit Rome Fernando Millán.

Father Fernando, it is an honor and a great pleasure to see you here today.

Many times you have indicated Titus Brandsma and Edith Stein as THE Carmelite witnesses for our time, especially as searchers for the Mystery of Life and Love in our complicated and secularised times, full of suffering and sorrow, and full of challenges.

May your insights and vision together with the other speakers' input help us to see Titus Brandsma as a light for today.

Moge het voor ons allemaal een mooie en vruchtbare dag worden.

Ik dank u voor uw aandacht.

Falco J. Thuis

